

מְלַחֶמָה לַה' בְּעַמְלֵק מְדָר דָּר
על ידי שנלחם נגד עמלק – הם רבני הערב רב
נזכה להגאולה שלימה במהרה בימינו אמן

גליון # 13

מי לה' אלי!

חודש תשרי תש"ס

מלחמה לה' בעמלק

בספר שמות פרק יז פסוקים י - ט"ז:

ספר אור השכל - חלק ו

החלק ו' סימני אותיות ש'ת' חלקיו ב', וענייניו ב' והתיבה א'ל':

חלק ש' ענין א' סימן א' כולל אותיות השם המיוחד:

כל מי שיש בידו שום קבלה מידיעת השם, ורוצה להשלים שכלו עמה ולהוציא קבלתו מכח מקובל אל כח מושכל, צריך שלא תתבהל נפשו על מה שיראה בספר זה. ואם תתפעם רוח קבלתו יקרא אל יוסף פותר החלומות, או אל דניאל אשר הוא ממינו ויפתור לו חלומותיו, ולא תהיה נפשו עגומה עליו, בראותו דברים עמוקים בתחלת מחשבה, ואם לא ימצא פותר ומתיר קשרים ייגע עד שיבין כוונתי, שאני יודע שאם הוא בעל שכל ועצם מוחו זך ועיין והסתכל בשוה בדרך מכל הדרכים האמתיים, ישיג דעתי וישמח בה מאד. אם לא ישיג דעתי אל ידיעה כפי רצונו ולא כפי דעתו המקובלת אצלו, אלא כפי האמת אם יכול, ולא ישא פנים לקבלתו אם היא בלתי מושכלת כדי שיקשה על קבלתו המושכלת המקובלת מן ה' ומן משה. אבל ימחול על כבוד קבלתו המותחלת. וידחנו מפני קבלתינו המושכלת, ויחשוב שקבלתו גם כן היא היתה אתמול קבלתי גם כן, טרם הולד בלבי עיני השכל, והוא הזמן אשר בו לא ראיתי אור ואם בהיר

בשחקים השחקים בשם. ואולם בראותי אור אור השכל, דלגתי בו מענין שפל אל ענין נכבד, והיו לי שתי הדיעות ובחנתי ובחרתי לי הנכבדת, וגם שמרתי הראשונה, וכל המתדמה לי ולדומים לי בזה הענין בדלגו מענין לענין, ובהרימו דגל הענין הנכבד למעלה, יורם נסו ויתעלה דגלו מאת השם, וקורא אני עליו ודגלו עלי אהבה, אל תקרי דגלו אלא דלוגו, ואחר שהתירתי בך בהתראה קטנה, והזהרתיך על מה שראוי להזהיר עליו בדברים מעטים שבאו במקומות רבים, אחל בסתרי אותיות השם הנכבד והנורא, ואודיעך איזה אותיות הם בע"ה:

דע בני והבן כי אותיות השם הם ד', ונקרא בכללם אותיות ההעלמה, על דרך [שמות ג, טו] זה שמי לעולם וזה זכרי לדור דור. ואמר בקבלה לעלם כתיב כלומר שראוי להעלימו, ועל כן היו אותיותיו אותיות ההעלמה זהו המובן לעם, אבל הנעלם אינו זה, כי לעלם הוא דבור משותף ועניינו האחד הוא ענין ההעלם, והשני הוא ענין המעלה, והוא שאותיות השם ראוי לעלם, כלומר לעלה אותם, והוא כמו להעלם למעלה הראויה. והעד על זה אמרו מיד וזה זכרי, שהורה שהאדם חייב להזכירו וסוד לדר דור מורה שכל דור ודור מתגלגל בשם לפי הזכרת שמו, והפך ההזכרה שכחה, וכבר הזהרתיך ואמר פן תשכח, והרמז [דברים כה, י] תמחה את זכר עמלק מתחת השמים לא תשכח, שכבר נאמר [שמות יז, טו] כי יד על כס יה מלחמה לה' בעמלק מדר דר, והנה דר מלשון דירה, ועניינו כלל הזמן שהדור דר בעולם ולא נשכח זכרו, שכן כתיב [קהלת א, יא] אין זכרון לראשונים וכו' וכתוב [שם א, ד] דור הולך ודור בא והארץ לעולם עומדת, אבל השם כבר נאמר [תהלים קלה] עליו ה' שמך לעולם ה' זכרך לדור ודור, ונאמר עוד בגלוי הסוד [תהלים קמה] מלכותך מלכות כל עולמים וממשלתך בכל דור ודור, ונגלה יותר באמרו אתה ה' לעולם תשב כסאך לדור ודור, הורה במלכות ובשם ובמהות, סוד לעולם באמרו מלכותך ושמך ואתה, כי הם ג' מעלות ליחוד הוא ושמו ומלכותו:

וכבר נודע כי שם הוא סימן מורה על מציאות עצם או מקרה, וסוד השם הו"א שמ"ו מלכות"ו, ועו"ד הו"א ש"ם מלכו"ת, סופי תיבות וראשי תיבות ותוכי תיבות הש"ם אמת וכל"ו והאמת מושכל, והאם מושכלת, והש"ם כולו אמת, והאמת כלו שם והמושכל אמת, והסוד הוא זה והבינהו שם מלכות הוא מלכות שם הוא, ובשם יתברך הוא שמו והוא מלכותו בעצמו, ואין זה דבר שידומה אבל הוא מושכל, כי במדומה יפול ציור הרכבה ואין בשם הרכבה, והנה נזכר עוד ג' מעלות להורות בס על סוד הדורות והדור מיוחס לדרים בעולם, והעולם מיוחס לעולם, והמעלות הם זכרו וממשלתו, וכסאו וזכרו נמשך לשמו, וממשלתו נמשכת למלכותו, וכסאו נמשך לעצמו, והדורות נמשכין לעולם ולזמן, ואלה ההמשכות הנזכרות ידועות לכל משכיל מקובל:

והנני רומז סודם לבעלי השכל, אין ספק שהנמשך אחר הממשיך הנמשך פחות ממנו בהיותם משני מינים, אבל בהיותם ממין אחד יתכן היותם שוים במעלה, ואע"פ שאינם שוים במציאות, ומפני היות הנמשך או הממשיך אחד מהג' חלקים, והם נבדל או כח בלתי נבדל או גוף, נצטרך להכריך בשכל מי נמשך אחר מי מאלו הג', ובדעתינו שהשכל הנבדל מושך ואינו נמשך ודע שהכח הוא האף נמשך אחריו והוא בלתי נמשך אחר אחד מהם, ובדעתינו שה' שהוא הסבה הראשונה לכל המציאות, הוא מחויב המציאות בבחינת עצמו, והוא שכל בעליונה שבכל מדרגות המציאות, ידענו ג"כ מזה שהכל נמשך אחר עצמו, וכל מה שידומה מהתוארים המיוחסים אל עצמו, כולם נמשכים אחר עצמו, אחר שאין בעצמו שום הרכבה, שאם היה מורכב לא היה

מחויב המציאות בבחינת עצמו, אבל בבחינת שני חלקי הרכבתו, וכל הרכבה הוא מקרה שקרה לנרכב, וכל מורכב יש לו מרכיב, וכל זה כבר התבאר במופתים בספרי החכמה, ואם כן כל שם שיורה עליו יהיה שם מורה על מציאותו או על הבדל שבו נבדל מזולתו, וזהו מנהג הוראה על העצמים בהבדלים, או יורה על תאר מיוחס אליו, או על היותו פועל, או על מה שידמה שום שלמות בתחלת מחשבה אצל ההמון, אשר אין להם השגה שמציאותו כי אם בקבלה, ואם כן הנה יהיו כל שמותיו נמשכין גם כן אחר השם המיוחד לו, כמו שכל נמצא נמשך אחר מציאותו, ויהיה השם הנכבד והנורא הנקרא שם המפורש לבדו ראשית לו כל שמותיו, כמו שהוא עצמו ראשית לכל העצמים, והוא כלם בפעל, והם כלם עומדים בכחו, ומפני שהשם עקר לזכר, והזכר אינו כי אם בשם ימשך הזכר אחר השם, ומפני שהמלכות עקר לממשלה, שכל מלך מושל ואין כל מושל מלך, תמשך הממשלה אחר המלכות, ומפני שהעצם הראשון עקר לכל עצם, ימשך כסא העצם אחר העצם היושב עליו, ואם היה היושב על הכסא גוף, היה צריך אל כסא שהוא גוף לשבת עליו, אבל ה' יתברך שהוא אינו גוף ולא כח בגוף, אינו צריך אל כסא שישב עליו, אבל אם יוחס לו שם כסא יהיה הכסא ענין בלתי גוף:

ומזה תבין שהכסא ההוא הוא ענין מעולה, ואעפ"כ הנה השם עליו בדמות, והנה ה' נצב עליו [בראשית כח, יג] על הסלם על דרך משל, ואחר שהדבר כן איך יתכן למצוא שם שיורה על אמתת מהות עצמו יתברך שהוא ענין בלתי מושג בשכל, ואיך הושג בשאר השגות שהם למטה מהשגת השכל, ואמנם יורה שמו המפורש על מציאותו, ויורה על הבדלו מזולתו וההבדל ההוא אינו הבדל עצמו מעצם זולתו לבד, אבל הוא הבדל עצמו תכלית ההבדל מעצם זולתו, וגם הבדל ענייני עצמו מענייני עצם זולתו תכלית ההבדל, אשר אין הבדל גדול ממנו, כמו שנאמר בחלק הקטן הבא אחר זה:

ואמנם בזה אודיע בו אי זה אותיות הם שנתחדו להיותם שם לו יתברך שמו, והוא שנאמר שהאותיות כולן כ"ב, ובחר ה' מהן כשהודיע זה לבעלי הלשון ד' אותיות, ובא להורות בסם מציאותו, וראה שלא היה אפשר להורות על מציאותו המיוחד כי אם בשם מיוחד, וצוה את משרתיו הכהנים לברך בו את עמו המיוחד המובחר משאר אומות, כמו שנבחר שמו משאר אותיות, ואע"פ שכלן הן אותיותיו, כמו שכל האומות הן בריותיו, וכאשר היה הוא מיוחד ושמו מיוחד, צוה להביא הברכה באמצעות שבט מיוחד מכל שבטיו, ואע"פ שכלן שבטיו מיוחדים, וכמו שהכל מיוחד, בחר ברכה מיוחדת, ואם היא משולשת כמו ששמו אחד משולש, וכמו שעמו אחד ומשולש, כהנים לויים וישראל, וכולן ישראל, אבל אין כולם לויים, וכן כל כהן לוי אבל אין כל לוי כהן:

ואחר שהודעתך זה, אודיעך שאין שום שם פחות מב' אותיות בשום פנים, והנה הם הראשונים הנבחרים מכל האותיות שהם י"ה, ועוד נבחר ו' לשתפו אל השם. ועוד נבחר א'. והנה אלה הד' הם אותיות השם, והם אשר מציאותם בכל, וכל גלגול מתגלגל על שם המיוחד אין בו שום שתוף מאות אחר כי אם מאלה הארבעה, והם הם לבדם אותיות ה' המיוחד, ואחר שהודעתך זה, שמע מה שאומר בהם בסתריהם לפי הקבלה בחלק זה:

(המשך בגליון הבא אי"ה)

וְעַד הָעוֹלָמִי - לְמַלְחָמָה לְה' בְּעַמְלֵק מְדָר דָּר